

21 Νοεμβρίου τα Εισόδια της Υπεραγίας Ημών Θεοτόκου Εορτάζουν οι Ελληνικές Ένοπλες Δυνάμεις

Γράφειο
Ευάγγελος Μαυρογιάννης
Απόστρατος Αξιωματικός του Στρατού Ξηράς
Αρθρογράφος - Ιστορικός Ερευνητής

(Ομιλία μου την 21^η Νοεμβρίου 2019 στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Κιλκίς)

Είναι πάντα δύσκολο να εκφραστείς με λόγια, να βγάλεις από μέσα σου αυτό που νοιώθει η ψυχή σου, όταν προσπαθείς να αναφερθείς, μέσα στο διάβα της ελληνικής ιστορίας, για τους ηρωικούς αγώνες των Ένοπλων μας Δυνάμεων τόσο στην ξηρά, όσο στο αέρα και στη θάλασσα.

Δεν είναι τυχαίο ότι η 21 Νοεμβρίου, ημέρα εορτασμού των Εισοδίων της Θεοτόκου, καθορίστηκε να εορτάζεται με κάθε επισημότητα η οφειλόμενη τιμή στην αποστολή και την προσφορά των Ενόπλων Δυνάμεων της Πατρίδας μας.

Η εορταστική αυτή εκδήλωση, αποβλέπει, σύμφωνα με τις οδηγίες της Πολιτείας και τις διαταγές των Γενικών Επιτελείων, στην επισήμανση των αρετών της Ελληνικής Φυλής και κυρίως στην Πολεμική Αρετή των Ελλήνων.

Δεν είναι τυχαίο ότι παράλληλα με μεγάλες θεομητορικές εορτές, εορτάζονται και μεγάλα πολεμικά γεγονότα σταθμοί της Νεότερης Ιστορίας μας, όπως:

Την 25η Μαρτίου Ευαγγελισμός της Θεοτόκου, με την έναρξη της επανάστασης του 1821.

Την 28η Οκτωβρίου, η Αγία σκέπη με το ΕΠΟΣ του '40.

Επίσης με εορτές Αγίων, όπως:

Την 23η Απριλίου εορτή του Μεγαλομάρτυρος Αγίου Γεωργίου εορτάζει ο Στρατός Ξηράς, πλην του Πυροβολικού που εορτάζει από το 1828 με την εορτή της Αγίας Βαρβάρας **την 4η Δεκεμβρίου**.

Την 8η Νοεμβρίου εορτής των Παμμέγιστων Ταξιαρχών Μιχαήλ και Γαβριήλ εορτάζει η Πολεμική μας Αεροπορία.

Την 6η Δεκεμβρίου εορτή του Αγίου Νικολάου εορτάζει το Πολεμικό μας Ναυτικό.

Όλες οι διπλές αυτές εορτές αποδεικνύουν τη στενή και άρρηκτη σχέση των Ενόπλων μας Δυνάμεων με την Ορθοδοξία.

Με την προστασία και τις ευλογίες της Παναγίας μας, Της Υπεραγίας Θεοτόκου και Υπερμάχου Στρατηγού, το Ελληνικό έθνος και ειδικότερα οι Ένοπλες Δυνάμεις μας, κατέγραψαν σελίδες δόξας και ηρωισμού στα διάφορα πεδία των μαχών.

Ημέρα γιορτής για το σύνολο των Ελληνικών Ενόπλων Δυνάμεων, και υπερηφάνειας τόσο για το στρατευμένο έμπυχο δυναμικό τους, όσο και για τους απανταχού Έλληνες.

Ταυτόχρονα όμως αποτελεί και ημέρα μνήμης και απόδοσης της οφειλόμενης τιμής, σε όλους εκείνους τους επώνυμους και ανώνυμους Έλληνες μαχητές, που προσέφεραν τη ζωή τους για την πατρίδα, σε όλες τις χρονικές περιόδους του παρελθόντος, όταν κλήθηκαν από αυτή να την υπερασπίσουν.

Ο ένδοξος θάνατός τους, υπέρ βωμών και εστιών, αποτελεί ιερή παρακαταθήκη και πολύτιμο σύμβουλο των νεότερων γενεών.

Η ευγενική τους θυσία, ας μας εμπνέει, ας μας φρονηματίζει, ας μας ενθουσιάζει και ας μας καθοδηγεί.

Σήμερα, οι Ελληνικές Ένοπλες Δυνάμεις, τελώντας υπό το βάρος της κληρονομιάς τους, συνεχίζουν με υπερηφάνεια στην πορεία της υπευθυνότητας και της τιμής που χάραξαν οι πρόγονοί μας.

Πιστά προσηλωμένες στις αρχές της ελευθερίας και της δικαιοσύνης, με την οργάνωσή τους, την υψηλή ενσυνείδητη πειθαρχία του προσωπικού, την άρτια και επίπονη εκπαίδευσή, την ισχυρή συνοχή και το συνεχή εκσυγχρονισμό τους, αποτελούν ίσως την καλύτερα οργανωμένη κοινωνική ομάδα, με τεράστια επιρροή στην Ελληνική κοινωνία και γενικότερα στην κοινωνική και οικονομική ζωή της χώρας.

Έχοντας επίγνωση των εθνικών κινδύνων που ελλοχεύουν, οι οποίοι επιβάλλουν εγρήγορση και ικανότητα, οι ένοπλες δυνάμεις αποτελούν αδιαμφισβήτητο παράγοντα ασφάλειας, σταθερότητας και ειρήνης, στοιχεία απαραίτητα για τον Ελληνικό Λαό, προκειμένου να ασχοληθεί ανεπηρέαστος με τις διάφορες παραγωγικές και δημιουργικές του δραστηριότητες.

Παράλληλα όμως αποτελούν το φόβητρο κάθε ενδεχόμενου αντιπάλου, ο οποίος πολύ καλά γνωρίζει ότι θα πληρώσει ακριβά κάθε ένοπλη αναμέτρηση μαζί τους.

Όμως, αυτή η συνεχής προσπάθεια διατήρησης και βελτίωσης της επιχειρησιακής ετοιμότητας και ικανότητας του στρατού μας και η υπερήφανη παρουσία και αντίδρασή του σε κάθε εχθρική προσπάθεια αμφισβήτησης κυριαρχικών μας δικαιωμάτων, έχουν το αντίτιμό τους σε αίμα.

Δεν είναι λίγοι οι φρουροί της πατρίδας μας (μόνιμοι και κληρωτοί), που σε περίοδο ειρήνης προσέφεραν πρόθυμα τη ζωή τους θυσία στον βωμό του καθήκοντος και δυστυχώς δε θα λείψουν, όσο υπάρχουν γείτονες έτοιμοι στην

παραμικρή ολιγωρία και υποχωρητικότητα μας να διεκδικήσουν ό,τι μπορέσουν.

Ολιγωρία και υποχωρητικότητα πρέπει να είναι και είναι δύο λέξεις άγνωστες για τις ένοπλες δυνάμεις μας, γι' αυτό και τα στελέχη τους αδιαφορούν για τους κινδύνους και πορεύονται στον δρόμο του καθήκοντος, της δόξας και της αθανασίας.

Ωστόσο, οι σύγχρονες Ελληνικές ένοπλες δυνάμεις, πέρα από την παραπάνω κύρια αποστολή τους, διακρίνονται και διαπρέπουν σε πολλούς άλλους τομείς προσφοράς, όπως αυτός των ειρηνευτικών αποστολών στο εξωτερικό, αφού όποτε και όπου απαιτήθηκε, διακρίθηκαν και διακρίνονται στην προσπάθεια τους για εδραίωση της ειρήνης, της ασφάλειας και της δημοκρατίας, προβάλλοντας διεθνώς τη χώρα μας και εδραιώνοντάς την στην παγκόσμια συνείδηση ως καταξιωμένο και δυναμικό κράτος και παρέχοντας παράλληλα στην ηγεσία της ισχυρά διαπραγματευτικά όπλα στον στίβο της διπλωματίας.

Βεβαίως, δεν είναι άγνωστη και μικρή η ποικίλη προσφορά τους και εντός του Ελλαδικού χώρου, η οποία εκδηλώνεται με κάθε μορφής συμμετοχή και δραστηριότητα, όπως η νοσηλευτική αρωγή, η συνδρομή στη βελτίωση της ζωής κατοίκων απομακρυσμένων περιοχών, η συνδρομή στην αντιμετώπιση φυσικών καταστροφών, η συνεισφορά τους στην οικονομική δραστηριότητα των περιοχών όπου εδρεύουν και ειδικότερα στις ακριτικές περιοχές, όπου πλέον των άλλων είναι μεγάλη η προσφορά τους και στον ηθικό - ψυχολογικό τομέα.

Όλη αυτή η παρουσία και προσφορά τους αναγνωρίζεται και εκτιμάται, κυρίως από τον Ελληνικό λαό, ο οποίος διαρκώς προσβλέπει με εμπιστοσύνη στον στρατό μας, έχοντας τον σταθερά ψηλά στη σχετική λίστα για την αξιοκρατία, στον τρόπο λειτουργίας του και τη σπουδαιότητα, αποδοτικότητα και αποτελεσματικότητα του έργου του, αλλά και στην πρώτη θέση στην καρδιά του, γιατί αποτελεί το καλύτερο και πιο υγιές τμήμα του.

21η Νοεμβρίου λοιπόν, είναι μεγάλη γιορτή των Ελλήνων και των Ενόπλων μας Δυνάμεων, των οποίων η αιχμή και η ποιοτική διαφορά με τους άλλους στρατούς, η οποία, όπως πάντα, έτσι και σήμερα, πολλαπλασιάζει την ισχύ τους, που δεν είναι μόνο οι στολές και τα παράσημα, είναι το περιεχόμενο αυτών, είναι οι άνθρωποι, το έμπυχο δυναμικό, οι στρατευμένοι και τα στελέχη μας.

Είναι οι απόστρατοι, που διατηρούν δια βίου μέσα τους τη στρατιωτική ιδιότητα και είναι σίγουρο πως αν χρειαστεί θα προσέλθουν πρόθυμα και θα υπερπληρώσουν τις γραμμές τους, είναι οι έφεδροι (Αξιωματικοί και οπλίτες), οι εθνοφύλακες, είμαστε όλοι εμείς ο υπέροχος Ελληνικός λαός, η αστείρευτη αυτή πηγή έμπυχων και ηθικών δυνάμεων.

Είναι τέλος και πάνω απ' όλα η Υπέρμαχος Στρατηγός, η Παναγιά μας, και οι άγιοι προστάτες των όπλων μας.

Και όλοι αυτοί οι θείοι και έμπυχοι παράγοντες, συνθέτουν ένα σύνολο υπέροχο, μοναδικό και ανίκητο, την Πατρίδα μας, την ΕΛΛΑΔΑ μας.

Όμως τι γίνεται τώρα, που η Πατρίδα μας βάλλεται από τα διεθνή οικονομικά και άλλα συμφέροντα;

Που η Τουρκία ανερυθρίαστα διεκδικεί το μισό Αιγαίο και αμφισβητεί τα κυριαρχικά μας δικαιώματα σε αυτό, προκαλώντας με παραβιάσεις του θαλάσσιου και εναέριου χώρου μας;

Θεωρώ ότι δεν πρέπει να επαναπαυόμαστε, μόνο στις δαφνοστολισμένες μεγάλες ιστορικές στιγμές των προγόνων μας, θα πρέπει να δημιουργήσουμε κάτι δικό μας, να γράψουμε τη δική μας ιστορία.

Σε αυτόν τον σημερινό περίεργο αγώνα, ας αφήσουμε τη μνήμη μας να ανατρέξει στο παρελθόν για να αναπτερώσουμε το ηθικό μας, ας φέρουμε νοερώς στα μάτια μας τον Λεωνίδα και τον Διάκο, τον Θεμιστοκλή και τον Κολοκοτρώνη, τον Ρήγα και τον Τυρταίο, τους Σουλιώτες και τους Μαραθωνομάχους, τους Μακεδονομάχους και τον Μέγα Αλέξανδρο, τους Βαλκανιομάχους και τους ήρωες του ΕΠΟΥΣ του '40 και όλους τους ήρωες μας, οι οποίοι ας γίνουν τα πρότυπά μας.

Ας καλλιεργήσουμε τα χαρίσματά τους και ας παραμείνουμε πάντα Έλληνες, για τους Έλληνες και για την Ελλάδα.

Οδηγός μας ας γίνει η γνώση της Ιστορίας, πίστη μας η πίστη μας στο Θεό και στην πατρίδα, πυξίδα μας οι αρετές της φυλής μας και στόχος μας τα πεπρωμένα του έθνους μας.

Ας έχουμε οδηγό και αποκούμπι Τη Μεγαλόχαρη, η οποία προστατεύει τους όπου γης αδικουμένους και κατατρεγμένους.

Αυτός είναι και ο βασικός λόγος που, σωστά συνδέθηκε η γιορτή των Εισοδίων της Παναγίας μας με την ημέρα των Ενόπλων Δυνάμεων της Πατρίδος μας.

Η υπεράσπιση βωμών και εστιών από κάθε ξένη επιβουλή ήταν, είναι και πρέπει να είναι καθήκον κάθε Έλληνα.

Οι Έλληνες, είναι οι πρώτοι διδάξαντες τη θεωρία της πολεμικής τέχνης, τα βασικά στοιχεία της οποίας μένουν ακόμη αναλλοίωτα και πλήρως εφαρμόσιμα, όπως εξάλλου και οι πνευματικές τους υποθήκες, παρά την εν τω μεταξύ διαφοροποίηση των υλικών μέσων και της τεχνολογίας.

Με αυτή την εργώδη επί χιλιετίες ζωή των Ελλήνων, ήταν φυσικό να αναπτυχθούν οι κατά ξηρά, κατά θάλασσα και αργότερα κατά αέρα, ένοπλες δυνάμεις ως εγγυήτριες της ελευθερίας και της ανεξαρτησίας, ιδανικά γιά τα οποία αγωνίσθηκαν γενεές Ελλήνων και χύθηκαν ποταμοί Ελληνικού αίματος.

Ο Όμηρος, ο Αισχύλος, ο Σωκράτης, ο Πλάτωνας διδάσκουν, παιδεύουν, νοθετούν, εξορκίζουν τους παιδιάς Ελλήνων: **"Εις οiwνός άριστος αμύνεσθαι περί πάτρης"**.

Κλείνοντας, ας ευχηθούμε όλοι μας, στις Ελληνικές Ένοπλες Δυνάμεις, που δεν είναι άλλοι από τα παιδιά και τα εγγόνια μας, να έχουν ψυχική και σωματική δύναμη, να τους προτρέψουμε να είναι προσηλωμένοι μόνο στο ιερό τους καθήκον, μακριά από κομματικές επιρροές, παραλλήλως δε ας προσευχηθούμε στην Υπέρμαχο Στρατηγό, να τους φωτίζει, προκειμένου να βαδίζουν στον δρόμο των δικών της Αρετών, ήτοι:

Την "Πειθαρχία ευπραξίας μήτηρ"

Η Θεοτόκος είχε μία έμφυτη ευπείθεια και καλόγνωμο χαρακτήρα. Δεν αρκέστηκε όμως σ' αυτό μόνο. Σε όλη της τη ζωή καλλιέργησε την υπακοή. Από τριών ετών, υπακούοντας στους γονείς της, εισήλθε στον Ναό του Σολομώντος, εορτή που εορτάζουμε σήμερα. Αργότερα σε ηλικία 15 περίπου ετών και πάλι πειθάρχησε στη φωνή του Αρχαγγέλου Γαβριήλ, κατά τον Ευαγγελισμό, είπε το ΝΑΙ στο σχέδιο του Θεού με τη φράση «γένειτό μοι κατά το ρήμα σου».

Την "Καρτερία"

Η Παναγία μας αποτελεί το παγκόσμιο παράδειγμα καρτερίας. Η πιο τιμημένη γυναίκα στον κόσμο, η καθαρότερη εκπρόσωπος του ανθρωπίνου γένους και ανώτερη των Αγγέλων, γεννά τον Θεάνθρωπο σε έναν σταύλο μέσα σε ανύπαρκτες συνθήκες υγιεινής και ανέσεως. Στη συνέχεια γίνεται πρόσφυγας στην Αίγυπτο, επιστρέφει σε πολύ φτωχικές συνθήκες στη Ναζαρέτ, συμπάσχει με όλους τους εξευτελισμούς και το Πάθος του Υιού της, και όλα αυτά τα αντιμετωπίζει με υποδειγματική καρτερία και δεν καταβάλλεται το ηθικό της φρόνημά και η αγάπη της στον Θεό.

Την "Ανδρεία"

Η Παναγία μας έχει δώσει το ανυπέροβλο παράδειγμα της ανδρείας. Και δεν είναι υπερβολή: όπως ακριβώς της είπε προφητικά ο Συμεών ο Θεοδόχος κατά την Υπαπαντή «θα περάσει κοφτερό σπαθί από την καρδιά σου», πράγματι αυτή η υπερβολική θλίψη πέρασε από την καρδιά της, όταν βρισκόταν κάτω από τον Σταυρό του Υιού της.

Παρά το ανυπολόγιστο ψυχικό άλγος της, όταν έβλεπε τον Θεό και ταυτόχρονα σπλάχνο της, σταυρωμένο, δε λύγισε. Υπέμεινε με ανδρεία και συνέχισε τη δράση της στον κόσμο. Για τον λόγο αυτό και σήμερα είναι η στοργική Μητέρα που προσεύχεται για να έχουμε και εμείς ανδρεία στους πειρασμούς και τις αντιξοότητες.

Κλείνοντας ευλαβικά το γόνυ, μπρός στην εικόνα της Παναγίας μας και στο ιερό μας σύμβολο, την Ελληνική σημαία, ας αναφωνήσουμε:

**ΖΗΤΩ ΟΙ ΕΝΟΠΛΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ!!!
ΖΗΤΩ ΤΟ ΕΘΝΟΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ!!!**